

the Quarantine Times

nr 1, januari 2021

Bild: David Todd McCarty

Att vara student

Budgetpasta

Singelliv

Getting
through the day

Backpacking

En inledande not

Quarantine Times är ett projekt, ett övningsobjekt, en canvas, en fristad. Det är en plats att fly till, en plats att frodas på. Det började med att jag satt en dag och funderade, på hur jag skulle kunna öva inför en nära förestående datortenta och på hur jag skulle kunna fördryva min tid på ett någorlunda givande sätt. Det var då fick jag idén att skapa ett fiktivt magasin - här är resultatet av den idén.

Tanken slog mig när jag satt och stirrade ut i tomma intet. Det om något blev en lärdom i sig: tystnad och stillhet får hjärnan att arbeta, åtminstone enligt min erfarenhet. Så kanske är det inte fy skam att ibland ta några ögonblick och göra ingenting. Inte se på någon serie, inte laga mat, inte äta, inte lyssna på musik, bara vara.

Hursomhelst, må detta bli en kvarleva från en tid utan dess like.

Stay safe and wash your hands.

Malin Bengtsson, 2021

*i'm drifting, can't feel the bottom beneath me
falling, and i think i might die*

*and it's a little bit empty, a little bit quiet
i get stuck in a feeling and lost inside my head*

*but surely,
we'll make it through*

Quarantine cooking

Bild: Malin Bengtsson

Pasta i svampsås

Ingredienser (2 portioner)

- 200 g pasta (förslagsvis rigatoni)
- Olja att steka i
- 2 klyftor vitlök
- 1 shallottenlök
- 250 g champinjoner
- Svampsoja
- 250 ml havregrädde
- 1 tärning grönsaksbuljong
- Salt och peppar

Instruktioner

- Koka pastan något kortare tid än angivet på förpackningen
- Fräs hackad vitlök och shallottenlök på medelvärme
- Skiva champinjonerna och ha i stekpannan med löken
- Tillsätt sojasås så att champinjonerna täcks och stek i några minuter
- Tillsätt havregrädden, grönsaksbuljongen och salt och peppar
- Låt såsen puttra i några minuter, tillsätt sedan pastan
- Låt pastan koka klart i såsen, servera därefter toppad med förslagsvis näringssjäst och torkade örter

Bild: Malin Bengtsson

Pasta i paprikasås

Ingredienser (2 portioner)

- 200 g pasta (förslagsvis fettuccine)
- Olja att steka i
- 2-3 klyftor vitlök
- 1 schallottenlök
- Tomatpuré
- 1 buljongtärning
- 1/2 dl havregrädde
- Bjäst
- Torkade örter
- 2-3 rostade paprikor på burk
- Salt och peppar

Instruktioner

- Koka pastan något kortare tid än angivet på förpackningen
- Fräs den hackade löken, tillsätt ungefär 1 tsk tomatpuré efter några minuter
- Tillsätt den hackade paprikan och buljongen när löken börjar på färg, stek i ytterligare några minuter
- Tillsätt havregrädde, ca 1 msk bjäst och torkade örter, salta och peppra efter smak
- Låt puttra i några minuter
- Tillsätt pastan och låt den koka klart i såsen
- Servera toppat med bjäst och torkade örter

Single pringle and lovin' it

Singellivet. Det är något vi som samhälle tycks fly från. Alltid på jakt efter nästa partner. Vi tindrar, flörtar, dejtar, får kalla fötter, klickar, ger för mycket, ger för lite. Och det är inget fel med det. Att ha en partner, en bästa vän att dela livet med, är utan tvekan något vackert.

Men på andra sidan spektrat har vi singlarna. Jag själv har varit singel i snart två år och tro mig, det har varit en berg-och-dal-bana. Jag har älskat singellivet och friheten i det, jag har ifrågasatt mig själv på grund av det, jag har skrämt bort killar och blivit bortskrämd, jag har vuxit och lärt känna mig själv, jag har haft känslor som inte lett till någonting av substans, jag har inte känt någonting alls, jag har blivit självständigare än någonsin förr, jag har utmanat mig själv, jag har undrat om jag någonsin kommer hitta en partner, och jag har framförallt blivit bekväm med den här tillvaron. Jag befinner mig just nu i en position där jag inte är på g med någon, inte ens har någon jag vill vara på g med, har raderat Tinder och bara lägger fullt fokus på mig själv. Och gissa vad, det är fantastiskt. För tillfället slipper jag ångest över killar och att aldrig riktigt veta, jag har bara mig själv och mina växter att ta hand om, allt ansvar ligger på mig och om jag vill kan jag slänga det genom fönstret.

Så det jag vill säga med det här är väl egentligen att det är okej att vara singel och att inte leta efter en partner, vad än Hollywood och de omkring oss säger. Det är okej att ta oss själva på dejter, att spendera tid med vänner istället för potentiella partners, och att fortsätta så under en lång tid. Någon dag kanske det dyker upp någon, men om inte - ja, då klarar vi oss.

Ode to backpacking

Med två ryggsäckar, en flygbiljett och begränsat med livserfarenhet satte jag mig 14de oktober 2018 på planet mot Bangkok. Det var första gången jag flög själv. Framför mig bredde ovissheten ut sig. Tre månader i en främmande del av världen, utan någon annan än mig själv att förlita mig på. Jag var skräckslagen.

Två år senare ser jag tillbaka på den dagen och inser dess betydelse. Innan den resa som så totalt kastade mig ut ur min komfortzon var jag en bråkdel av vad jag kunde vara. Jag var inte övertygad om att jag klarade mig själv och jag visste inte *what made me tick*; jag hade aldrig riktigt pressat mig själv på ett sätt som räknas, aldrig fullt ut testat mina gränser.

Att på egen hand ta sig runt i främmande länder, att sitta själv på restaurang och äta, att lista ut hur kollektivtrafiken i en ny stad fungerar, att ha de första tveksamma konversationerna med främlingar, att vandra längs gator utan mål, att fatta dumma beslut, att ta risker, att ligga sömnlös på nattåg, att se så många solnedgångar som möjligt, att bära samma t-shirt fem dagar i rad, att hitta sitt fotfäste - det är att leva. Någonting sker med oss när vi lämnar det vi är vana vid och kastar oss ut i något vi egentligen inte vet någonting om. Vi ger oss själva ett tomt blad där vi kan skriva om vår historia, bli de vi vill vara.

Aldrig har jag känt mig så levande som när jag har haft mitt liv i två ryggsäckar. Att ständigt vara på väg någonstans tillät mig att känna en form av tillfredsställelse jag aldrig känt tidigare. Då finns det ingen rädska för att fastna i något. Livet rör sig alltid framåt, men ibland glömmer jag bort det.

Men liksom med allt annat i livet finns det såklart baksidor. Att aldrig slå rot innebär att behöva bygga något nytt var och varannan dag; den ständiga rörelsen lämnar så småningom även de bästa av vänner bakom; ovisshet är grogrund för rädska och ångest. Men är det värt det? Alla dagar i veckan.

Under de cirka 16 månader av mitt liv som jag har spenderat backpackandes har jag gjort mer än under övriga 21 år av mitt liv. Jag har snorklat med vilda skölpaddor, besökt en elefantfristad, hoppat fallskärm, besökt regnskogar, lärt mig köra på vänster sida av vägen, hajkat uppför berg, träffat människor från alla möjliga hörn av världen, hittat mina paradis på jorden ... Och det är så jag vill leva. Snabbt. Nya intryck varje vecka, aldrig en spikad plan, med äventyr på andra sidan dörren.

Det klarar i mig efter att kunna resa igen. Jag vill dra fram min ryggsäck ur garderoben, fylla den med allt jag tror mig behöva, köpa en tågbiljett eller flygbiljett och ge mig av. Vart? Det vet jag inte. Men någonstans ska jag.

Bild: Philipp Kammerer

Melbourne på en budget

Hissdörrarna glider upp. Jag stiger ut på tredje våningen, sätter skon mot laminatet. Kön till receptionen ringlar sig lång. Tjugo-någonting-åringar med stora ryggsäckar, några ser aldeles nyvakna ut. En ensam ung kille jobbar med att checka ut dem, återbeta depositioner, önska dem en fortsatt trevlig tid i Australien. Jag viker förbi kön, in i våningens livligare del. Frukosten står uppdukad: rostbröd, flingor, snabbkaffe, jordnötssmör, vegemite. Det är enkelt, men tacksamt. Backpacker-motto: ingår maten, ät tills du storknar. Även om du är innerligt trött på rostade mackor och saknar bryggkaffe.

Från Brighton till St Kilda

Flinders Backpackers är ett av otaliga vandrarhem i Melbourne. Placerat längst ner på livliga Elizabeth Street hamnar det innanför *the free tram zone*, den del av staden där spårvagnen är gratis att åka med, och bara en femtio meter från Flinders Street Railway Station. Efter en mättande frukost är det således lätt att promenera till stationen och hoppa på tåget mot Sandringham.

Drygt 20 minuter senare och långt borta från stimmet i centrum breder Brighton ut sig. Härifrån leder ett promenadstråk upp längs kusten mot det berömda St Kilda. Över solvarm sand, förbi de berömda badstugorna, i gassande sommarvärmre strosar jag kilometer efter kilometer. Stränderna är fulla av såväl Melburnians som turister, men kanske framförallt backpackers. De solar, badar, äter, dricker, umgås, kastar frisbee, spelar fotboll. I St Kilda finns möjligheten att se pingviner, och ett stenkast från stranden ligger nöjesparken Luna Park. Kom ihåg solkrämen bara.

Från St Kilda leder spårvagnen tillbaka in till centrum. De flesta plankar, men för den laglydige finns Myki-kortet. Ladda pengar på det och använd för att köpa en enkelbiljett, en dygnsbiljett, en veckobiljett, en månadsbiljett. Spårvagnsnätverket här är ett av de största i världen, och förvånansvärt användarvänligt för att vara australiskt.

En eftermiddag i centrum

Efter en förmiddag på stranden är det inte konstigt om hungern kryper sig på. Mat, det finns lyckligtvis i överflöd här. Otaliga restauranger och caféer, gata upp och gata ner. Indiskt, japanskt, raw food, italienskt, mexikanskt, allt. Några budgetställen i centrum är Om Vegetarian,

GoPals och Crossways. Andra guldkorn är The Vegan Shack i Richmond, La Panella Bakery i Preston och Gelato Messina i Fitzroy. Jag räknar mina dollar och slinker in på Om.

Vad passar väl efter maten sedan bättre än en promenad i en av Melbournes många parker? Fitzroy Gardens 26 hektar sprider ut sig i östra Melbourne. Aldeles i närheten ligger Carlton Gardens, på andra sidan centrum grönskar Flagstaff Gardens. Söder om Yarra-floden finner vi Royal Botanic Gardens, tvärs över gatan från inträdesfria National Gallery of Victoria.

Kulturstaden

Men konsten i Melbourne är inte bunden till konstmuseets domäner. I stadens gränder gömmer sig mästerverk av en helt annan art, på canvasser öppna för alla. Hosier Lane är den mest välbesökta, men även bakom Flinders Backpackers, på Brunswicks sidogator och i Fitzroys skrymslen gömmer sig färgstarka illustrationer. Alla delar av staden har sin beskärda del av konst som ständigt förändras, förnyas, målas över, fotograferas, glöms bort. En banan upptejpad på väggen är värd detsamma som en hel fasad inmålad i växtlighet. Jag har slutit upp med min vän Dan och vi strosar planlöst omkring, låter staden uppfylla oss. Han är 25 år gammal, från Nya Zeeland, och bosatt i Melbourne sedan 2018.

– Har du sett det där? Han nickar uppåt mot en lina, från vilken det hänger otaliga gamla skor.

– Jösses. Tror du de har kastat upp dem?

Dan är en av många immigranter i staden

– tillsammans utgör de ungefär hälften av Melbournes fem miljoner invånare. Vad är det som får så många att välja Melbourne över städer som Sydney, Brisbane och Perth? Kanske är det så enkelt som att det är tack vare stränderna, arkitekturen, maten och kulturen. Eller så är det det faktum att staden är så mycket mer än det som möter ögat. Att gå ner längs Swanston Street är mer än att sätta sliten sneaker mot nedgången asfalt. Det är friheten att kunna fortsätta gå vart som helst, det är äventyret i att leva. Vänster här framme, mot parlamentshuset, vidare mot nya kvarter. Melbourne är levande, vibrerande, oförutsägbart; det smittar av sig. Det här är en plats att leva på.

Getting through the day

Ibland handlar det bara om att ta sig igenom dagen. Genom att dansa runt i köket, genom att stänga ute verkligheten med en bra serie, genom att sjunka ner i ett varmt bad med en god bok, genom en filmkväll med snacks i överflöd... På nästa sida finner du några förslag på vad du kan fylla timmarna med.

Låtar

- Be Free With Me *av Siine & Frank Moody*
- No Tomorrow *av Orson*
- In Too Deep *av Sum 41*
- Stacy's Mom *av Fountains of Wayne*
- Everybody Talks *av Neon Trees*
- Stunnin' *av Curtis Waters & Harm Franklin*
- Supalonely *av BENEE & Gus Dapperton*
- Bored in the House *av Tyga & Curtis Roach*
- Exile *av Taylor Swift & Bon Iver*
- Apelsinskal *av Tjuvjak & Newkid*
- Break My Heart *av Dua Lipa*
- Tänd alla ljus *Benjamin Ingrosso*
- Chelsea Dagger *av The Fratellis*
- Svag *av Victor Leksell*
- Out of It *av The Story So Far*
- Came Out Swinging *av The Wonder Years*
- Där jag hänger min hatt *av Norlie & KKV*
- Piece of Your Heart *av MEDUZA*
- Say So *av Doja Cat*
- Shake It *av Metro Station*
- Paint You Wings *av All Time Low*
- Come Together *av The Beatles*
- Figure It Out *av Blu DeTiger*
- Come On Eileen *av Dexy's Midnight Runners*

Böcker

- Torka aldrig tårar utan handskar *av Jonas Gardell*
- Folk med ångest *av Fredrik Backman*
- Bortom varje rimligt tvivel *av Malin Persson Giolito*
- Days Without End *av Sebastian Barry*
- The Reader on the 6.27 *av Jean-Paul Didierlaurent*
- You Know Who You Are *av Ben Dolnick*
- The Lake House *av Kate Morton*
- The Appeal *av John Grisham*
- Daisy's Vintage Cornish Camper Van *av Ali McNamara*
- Män som hatar kvinnor *av Stieg Larsson*
- Two Little Boys *av Duncan Sarkies*

Filmer

- 1917
- Little Women
- Paddington 2
- Harry Potter and the Order of the Phoenix
- The Prestige
- Clueless
- Avengers: Endgame
- La La Land
- Good Will Hunting
- Inception

Serier

- Community
- The Office
- The Queen's Gambit
- Derry Girls
- Sex Education
- Brooklyn 99
- Mad Men
- Kärlek & anarki
- La Casa de Papel
- Bonusfamiljen
- Parks & Recreation
- You
- Modern Family
- How to Get Away with Murder
- Peaky Blinders
- Workin' Moms
- The Crown
- Dirty John
- Hell's Kitchen
- Vår tid är nu
- Gilmore Girls
- Younger
- Grey's Anatomy

Before you go

Fyra månader visare

Att plugga på universitet är mer än att skaffa sig en examen - det är en upplevelse. Jag har alltid tänkt att jag en dag ska börja plugga, och tre år efter studenten sitter jag nu här. Snart en termin in på det program jag valt, hemmastadd i Norrköping och full utav såväl nya kunskaper som nya erfarenheter.

Blev studentlivet som jag tänkt mig? Inte riktigt, främst på grund av vissa rådande omständigheter. Försöker jag ändå göra det bästa av det? Det är klart. Ingen pandemi kan stoppa mig från att glorifiera skadligt höga intag av koffein och alkohol, långa nätter framför datorn, en ständig flykt undan all form av ansvar och tentaångest in i det sista. Mer eller mindre.

Även om jag bara har varit student i mindre än ett halvår är det mycket jag har lärt mig och insett, så nedan följer några generella tankepunkter för blivande studenter.

För framtida studenter

- Det finns ingen skam i att skriva omtenta
- Plugga inte ihjäl dig
- Börja läsa kursböckerna tidigt
- Få inte panik över livet efter studierna
- Ha studiemål
- Engagera dig i studentlivet
- Ta chanser, och risker
- Allt löser sig

A photograph of a large, multi-branched Saguaro cactus in a desert environment. The cactus is the central focus, standing tall against a backdrop of rolling hills and mountains under a clear sky. The foreground is filled with low-lying desert shrubs.

the end.